

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 457/2015-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. novembra 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Denisou Kubínyiovou, Piaristická 9, Trenčín, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 26 P 75/2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. septembra 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov

zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 26 P 75/2014.

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že návrhom podaným okresnému súdu 8. apríla 2014 sa sťažovateľ v konaní vedenom pod sp. zn. 26 P 75/2014 domáhal úpravy styku s jeho maloletými deťmi pochádzajúcimi z manželstva s odporkyňou, a to na čas do rozvodu. Dňa 7. septembra 2015 sťažovateľ požiadal okresný súd o zastavenie tohto konania z dôvodu jeho bezpredmetnosti, pretože okresný súd v inom konaní medzičasom rozsudkom sp. zn. 30 P 24/2014 zo 16. júla 2015 rozhodol o rozvode manželstva sťažovateľa a odporkyne a tiež rozhodol o úprave ich styku s maloletými deťmi na čas po rozvode (označený rozsudok nadobudol právoplatnosť v časti o rozvode a v časti o úprave styku s maloletými na čas po rozvode sa sťažovateľ odvolal, pozn.).

Podľa sťažovateľa v konaní vedenom pod sp. zn. 26 P 75/2014 aj napriek sťažnosti na prietahy z 27. júla 2015 adresovanej predsedovi okresného súdu bol okresný súd nečinný, pričom od začatia konania po dobu 17 mesiacov nevykonal vo veci žiadny procesný úkon, čím mal okresný súd porušiť ustanovenie § 176 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého vo veciach starostlivosti súdu o maloletých rozhodne súd bez zbytočného odkladu najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa začatia konania.

3. Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„Porušením povinnosti konať vo veci došlo k neistote v právnych vzťahoch, čím bola spôsobená psychická ujma sťažovateľa tým, že na čas do rozvodu nebol upravený jeho styk s maloletými deťmi, ktorý mohol výrazne zlepšiť vzťah maloletých detí k sťažovateľovi a uľahčiť a skvalitniť výchovu maloletých. V súčasnej dobe sa porušenie nedá odstrániť, nakoľko už bolo právoplatne rozhodnuté o rozvode manželov, a teda konanie o styku s deťmi pre čas do rozvodu nemá opodstatnenie. Ako jedinú satisfakciu pre sťažovateľa za porušenie práv garantovaných Ústavou SR a Občianskym súdnym poriadkom vidíme priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.“

4. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ žiada, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších predpisov), bolo postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 26 P/75/2014 porušené.

Sťažovateľovi sa priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 3.000,- EUR, ktoré je Okresný súd Trenčín povinný sťažovateľovi zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Porušovateľ je povinný zaplatiť sťažovateľovi náhradu trov konania.“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne

neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Predmetom konania ústavného súdu je sťažovateľom namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 26 P 75/2014.

8. V súlade so svojou judikatúrou (II. ÚS 32/00, I. ÚS 29/02, IV. ÚS 61/03, II. ÚS 298/06, II. ÚS 250/09) ústavný súd poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy len vtedy, ak sa v čase podania sťažnosti sťažovateľ nachádzal v stave právnej neistoty, pretože k namietanému porušeniu označeného práva došlo alebo porušenie v tom čase ešte trvalo.

9. Zo sťažnosti sťažovateľa vyplýva, že v čase pred podaním sťažnosti ústavnému súdu na prieťahy v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 26 P 75/2014 (na poštovú prepravu podaná 16. septembra 2015 a ústavnému súdu doručená 18. septembra 2015, pozn.) požiadal sťažovateľ ešte 7. septembra 2015 okresný súd, aby zastavil konanie o úpravu styku k maloletými na čas do rozvodu vedené pod sp. zn. 26 P 75/2014, a to z dôvodu jeho bezpredmetnosti, pretože jeho manželstvo bolo rozvedené a taktiež mal byť upravený styk s maloletými na čas po rozvode medzičasom vyhláseným rozsudkom okresného súdu sp. zn. 30 P 24/2014 zo 16. júla 2015, tak ako to sťažovateľ uvádza aj v sťažnosti.

10. Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ už minimálne od 7. septembra 2015, kedy sám požiadal o zastavenie konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 26 P 75/2015 o úprave styku k maloletým na čas do rozvodu, t. j. ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, nemohol byť v právnej neistote týkajúcej sa vývoja procesnej situácie v tomto konaní, ktoré podľa zistenia ústavného súdu bolo napokon na základe tejto žiadosti sťažovateľa aj zastavené uznesením okresného súdu z 23. septembra 2015 (sťažovateľovi malo byť doručené 25. septembra 2015, pozn.). Z tohto hľadiska sa sťažnosť sťažovateľa adresovaná

ústavnému súdu na prieťahy v konaní, ktoré ešte pred jej podaním sám žiadal zastaviť z titulu jeho bezpredmetnosti, z hľadiska účelu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v záujme čo najrýchlejšieho odstránenia stavu právnej neistoty u účastníka konania, ktorý sa v záujme jej odstránenia na súd o rozhodnutie obrátil, javí ako účelová a nemajúca základ v aktuálnom vývoji procesnej situácie.

11. Tento skutkový stav bol so zreteľom na obsah sťažnosti, ako aj s prihliadnutím na zmysel a účel ustanovenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov základom pre záver ústavného súdu, ktorý sťažnosť sťažovateľa už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

12. Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia a úhrady trov konania je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd o tých nárokoch sťažovateľa už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. novembra 2015